Daniel - Gabrielovy pokyny Danielovi

Jeffersonville, Indiana, USA
30. červenec, 1961

1 Pán ti žehnej, bratře. Dobré jitro, přátelé. Dnes je v modlitebně opravdu horko, ale zároveň nádherně. Jsem tak rád, že můžeme — že jsme to stihli na dnešní bohoslužbu. A oznámil jsem, že budeme studovat těch Sedmdesát Danielových týdnů. To souvisí se zbytkem Poselství, předtím, než se budu moci zabývat Sedmi Pečetěmi. Neboť je zde Sedm Pečetí; Sedm Ran; Sedm Trub; Třikrát Běda; žena oděná sluncem, svržení rudého ďábla, sto čtyřicet čtyři tisíc zapečetěných; vše se uskutečňuje uprostřed tohoto časového období. A uvažoval jsem o tom, že bych se měl zabývat prvně tímto.

2 Nu, je horko. Nemáme zde v úmyslu být příliš dlouho, jen dokud to bude snesitelné. A toto období, je to poněkud nevhodné období, lidé nepřicházejí do modlitebny příliš často. A zvláště, všude už mají klimatizované místnosti a tak dále, kde je pohodlí. Přáli bychom si to mít, ale v současné době to žel nemáme.

Mnozí z našich předků se scházeli na horkém slunci. Když pomyslím na to, že bych se měl omlouvat lidem za to, že nemáme klimatizaci, vždy se vracím v myšlenkách do Afriky, oni tam leželi za bouří, a ty ženy s vlasy na obličejích ležely na tom místě po celý den a noc a nepohnuly se z místa, na němž se nacházely; nejedly, nepily, vůbec nic, prostě tam setrvávaly, aby se mohly chopit jediného, či pár slov o Pánu.

3 Vybavuje se mi rovněž Mexiko, kde bylo horko, namouduši, seděl jsem v klimatizované místnosti a ovíval jsem se, neboť bylo tak horko. A když lidé začali v devět ráno přicházet do té velikánské arény a nebylo se kam posadit. Nemocní lidé, opravdu nemocní, umírající nemocní; případy rakoviny, nádory, nemocné matky, malé umírající děti, a všichni stáli v té sluneční výhni, nikde ani kousek stínu, jen se opírali jeden o druhého, od 9. hodiny ráno do 9. hodiny večer, jen aby naslouchali třicet minut skrze tlumočníka a viděli skutky Páně. Seděli v očekávání, ve velkém starém těžkém oděvu, který tam nosí na léto i na zimu. Je to vše, co mají.

4 A když si vzpomenu, jak jsem byl v tropickém lese, jak oni přinášeli ty nemocné lidi, kteří se nemohli ani pohnout. A v Indii, a složili je na zem, a jednoho dali na druhého a dalšího na toho, takto, s malomocenstvím a nemocí; jak je vláčeli ulicemi, a položili je na tom horkém rozpáleném tropickém slunci. V bouřce, blesky jen létaly a tak dále a oni leželi na tom slunci a v té bouřce a ve všem možném a nikdy si nepostěžovali, jen… a pokoušeli se občas chopit něčeho z Božího Slova, něčeho pro své duše. Proč bychom se nyní měli omlouvat dnes ráno se střechou nad hlavou a s ventilátorem v provozu? Spíše bychom se měli stydět, pokud bychom si měli kvůli tomu stěžovat.

5 Vzpomínám si, jak přednedávnem na ostrově, na jednom ostrově v Jižních mořích, měl jsem tam jednou večer bohoslužbu. A, ejhle, přišla bouře. Nikdy jsem nezažil takovou bouřku, blesky jen lítaly jeden za druhým, až rozjasnily celou krajinu. A vítr fičel, až se stromy ohýbaly k zemi. Řekl jsem: „Nu, oni…" Mohu rovnou svléci oblek, neboť tam nikdo nebude.

Během několika minut se u dveří zastavilo malé auto, někdo zaklepal na dveře, připraven vyrazit.

Řekl jsem chlapci, on mluvil anglický, řekl jsem: „Je tam vůbec někdo?"

Řekl: „Nelze se k tomu místu přiblížit víc, než na vzdálenost městského bloku," — ve velkém fotbalovém parku.

A řekl jsem: „Domníváš se, že tam jsou — jsou lidé venku takto," řekl jsem, „v této bouřce?"

Řekl: „Chtějí slyšet o Bohu!"

6 A — a tak jsem tam jel. A byly tam dámy, mladé dívky, náctiletí, nikdo se nechechtal, nesmál, nebouchal žvýkačkou a nemluvil o svém klukovi. Každé slovo, prostě k Němu lnuli; ani se nehýbali, jen seděli a naslouchali. Učinil jsem výzvu, udělal jsem výzvu k oltáři, a tisíce se jich zvedly se slzami v očích, takto, s rukama zdviženýma k Bohu, žádostiví smilování pro své duše, mladé dívky a kluci, sedmnáctiletí, osmnáctiletí. Nyní je poněkud nesnadné přimět dospělé k pouhému naslouchání, vidíte? To — to poukazuje na to, že zde není důvod, abychom si stěžovali. Díky budiž Bohu! Ano, příteli.

Chtěli bychom mít všechno moderní, jako v celé Americe, ale nemáme to zde tak; a proto se musíme spokojit s tím, co máme.

7 Nu, mám zde takovou malou věc, které jsem si všiml, a kterou bych chtěl znovu učinit zde v modlitebně. Kolik z vás zde má Bible, zdvihněte ruce. Dobře. Otevřeme žalm 99, předtím než se budeme modlit. Před léty jsme to měli ve zvyku dělat, bratře Neville. Nevím, jestli. Četli jste už dnes ráno žalm? [Bratr Neville říká: „Nikoli." — vyd.] Nikoli. Přál bych si, aby shromáždění přečetlo nějaký žalm.

Dnes ráno, když jsem seděl ve své studijní místnosti a přemýšlel o tomto Poselství a Slově, pomyslel jsem si: „Víte, bylo by vhodné znovu přimět — přimět je přečíst žalm; mám to tak rád."

Důvod, proč jsem malinko zmeškal, zastihl mne hovor zdaleka, z Cheyenne, a to je důvod, proč jsem zmeškal.

A nyní, zatímco hledáme tento žalm, chci oznámit několik věcí, které mi byly sděleny. Nu, žalm 99.

8 „Od nynějška všechna oznámení, týkající se shromáždění zde v modlitebně a rovněž během kampaní, budou oznamována prostřednictvím kanceláře v Jeffersonville. Všichni, kteří se chtějí dozvědět o shromážděních, musí vyplnit nebo napsat svoje jméno a adresu a položit na kazatelnu na konci večerní bohoslužby. Oznámení vám bude doručeno včas, abyste mohli podniknout patřičná opatření pro nadcházející shromáždění."

To znamená, jestliže si někdo přeje vědět, kde se v budoucnu chystáme mít shromáždění, máme nyní v kanceláři řídící zařízení, takže můžete napsat vaše jméno a adresu. A bude vám dopředu posláno oznámení, abyste věděli, kde budou shromáždění a snad i objekty a další věci, pokud se vám naskytne příležitost. Hleďte, pokud nemáte nějaké oficiální místo, odkud to dostanete, potom jeden říká to a druhý říká tamto a nepochopíte to, viďte. A proto… Dejte sem vaše jména a adresy a položte to sem a Billy Paul to shromáždí a pak rozešle.

9 Nu, byli jsme rovněž požádáni, pokud je tu někdo. „Bratře Branhame, budeš mít ještě nějaké uzdravovací bohoslužby v modlitebně s rozeznáváním?" Ne! Nikoli. Rozeznávání budou oznámena skrze — skrze naše kuratorium. Máme zde bratra Nevilleho, který má dar proroctví, který prorokuje nad nemocnými a oznamuje jim věci, které mají vědět. A máme bratra, který se jmenuje Higg… Higgenbotham, jeden ze správců, který věrně slouží v kuratoriu. Nevidím jej dnes ráno, ale on má obvykle dar mluvení v jazycích. A mladá slečna Arganbrightová, milá mladá sestra, která má dar výkladu jazyků.

10 A tato poselství jsou ověřená, že jsou od Boha, neboť vskutku nepřicházejí neřádně, nýbrž dle řádu. A jakmile se tyto dary začínají kupit, pokusíme se je dostat… umístit v církvi, jak se sluší. A musím se s nimi brzy setkat za tím účelem aby — aby shromáždění mohla probíhat dokonale v řádu Páně, jak jen to je možné.

Ale tito drazí lidé, jak řekl můj soused pan Woods, který má zde připojený mikrofon a magnetofon tam vzadu, za účelem provedení záznamu těchto shromáždění, za tím účelem, aby dostal tato poselství a opsal je a prověřil, jestli jsou správná nebo ne. Vidíte? On je takto kontroluje. Vím, že paní Woodsová je čestná žena. Sdělila mi mnohé věci, které byly řečeny a staly se.

11 Nu, jsme za to vděčni. Jaká úleva je to pro mne doma, když se vracím domů. Toto rozeznávání, tato prorocká část, mne prostě ničí a proto mi Bůh poslal nějakou úlevu, skrze proroctví, skrze mluvení v jazycích a výklady, což je vlastně proroctví. Což je proroctví, mluvení v jazycích. Dva různí lidé prorokují. Jeden mluví, ten druhý rozumí tomu, co ten první mluví v neznámých jazycích, což je vlastně proroctví.

12 A nyní, budeme… Máme to každý den, v každém shromáždění, když máme modlitební řadu ve shromáždění.

Nu, někdo by se snad zeptal něco… ohledně daru. Ano, mám jej nadále. Ale používám jej pouze v soukromých rozhovorech, které vedu. A jak jich docílit, doufám, že je to tam na nástěnce, jak obdržet souhlas a naplánovat čas s Billy Paulem, mým synem, buď zde na místě po shromáždění. Někde na misijních polích, kdekoli, musíte mít malý lístek, který vám dá Billy Paul. Pokud máte ve svém životě něco, co nejste s to pochopit, nevíte, jak z toho vyváznout a hledáte moudrost Páně, potom. Vyhledejte Billy Paula, který je sekretářem a on vám dá malý lístek a sjedná s vámi termín.

A když máme tyto pohovory, bude to, když budeme spolu, jen ty a já. A pokud se jedná o ženu, budeš se mnou za přítomnosti mé manželky. A potom… budeme hledat východisko a hledat Pána a ptát se Jej, co máme učinit.

13 Co se týče méně závažných případů a tak dále, to je přenecháno bratru Nevillemu a bratru Higgenbothamovi a sestře Arganbrightové a jiným, kteří mluví v jazycích a vykládají, to znamená zde ve sboru.

A proto, je to s námi jako na poušti. Tuším, že to byl Jetro, který jednou řekl Mojžíšovi, vidíte: „Dovol, abychom vzali nějaké starší."

„A Duch Boží byl vzat z Mojžíše a vložen na sedmdesát starších a oni prorokovali. A jen ty důležité a těžké případy přicházely k Mojžíšovi." No, my nejsme Mojžíš, ani nejsme tito starší, ale sloužíme Bohu Jehovah s tím stejným Ohnivým Sloupem, který nás vede do zaslíbené země.

A proto, ano, budou zde jiní, budou shromáždění a budou výklady… přijde rozpoznání. To mi umožní cele se soustředit na modlitbu a rozjímání týkající se těchto dnů, kdy budou ta rozpoznání a budu na to připraven.

Nu, pamatujte, Billy Paul Branham, náš přespolní sekretář, bude… Je to na… Nástěnka je tam vzadu a mají ji na starosti správci. Mám to zde jen oznámit a říci lidem, že si to mohou přečíst na nástěnce, až budou docházet.

14 No, nyní, dnes ráno máme velikou lekci a zítra bychom v tom chtěli pokračovat. A bude-li to vůlí Páně i další neděli, pokračování. Neuvědomoval jsem si, jak hluboký dosah to má, dokud jsem to nezačal studovat. A i nadále to pro mne zůstává tajemstvím a proto se spoléhám na Pána.

15 Nyní, vezměte si Bible, otevřeme žalm 99, 99. A budu číst první verš, shromáždění přečte druhý; a pak společně přečteme poslední verš. Budeme pokračovat; já první, shromáždění druhý, já třetí; shromáždění čtvrtý; až k poslednímu verši a potom budeme číst společně.

Povstaňme nyní, zatímco budeme číst Slovo Boží. [Bratr Branham a shromáždění čtou žalm 99, 1 - 9, podle jeho pokynu — vyd.]

Hospodin kraluje, užasněte se národové; sedí nad cherubíny, pohniž se země.

Hospodin na Sionu veliký, a vyvýšený jest nade všecky lidi.

Oslavujte jméno tvé veliké a hrozné, nebo svaté jest.

Moc zajisté králova miluje soud; ty jsi ustanovil práva, soud a spravedlnost v Jákobovi ty konáš.

Vyvyšujte Hospodina Boha našeho, a sklánějte se u podnoží noh jeho, svatýť jest.

Mojžíš a Aron mezi kněžími jeho, a Samuel mezi vzývajícími jméno jeho; volávali k Hospodinu a on je vyslýchal.

V sloupu oblakovém mluvíval k nim; kteřížto když ostříhali svědectví jeho, i ustanovení jim vydal.

Hospodine Bože náš, ty jsi je vyslýchal, Bože, býval jim milostiv, i když jsi je trestal pro výstupky jejich.

Vyvyšujte Hospodina Boha našeho, a sklánějte se na hoře svaté jeho; neboť jest svatý Hospodin Bůh náš.

16 Skloňme naše hlavy.

Opravdu, Pane, tato Slova jsou napsána a zaznamenána skrze Tvého služebníka Davida v žalmu ve vztahu k Tobě. Ty přebýváš mezi cherubíny. Ty jsi svatý a Tvoje hora je svatá. Přibližujeme se tedy se svými srdci pokropenými Krví Pána Ježíše, s čistým svědomím a vírou a jistotou, že přicházíme do Přítomnosti našeho Boha. Nechť toto celé posluchačstvo je dnes ráno uctivé. Otevři uši našeho porozumění. Promlouvej k nám v moudrosti, abychom porozuměli, jak se máme chovat v těchto dnech a ve Tvé přítomnosti.

17 Chceme Tě poprosit, náš Bože, abys nám zjevil tyto skryté věci, které byly ukryté po všechna tato léta, zatímco přistupujeme k jednomu z nejskutečnějších, závažných Slov. Ty ses o tom zmínil, když jsi byl zde na zemi a řekl jsi: „Kdo čte, nechť porozumí.” A proto s největší laskavostí přicházíme k Tobě, Pane, a hledáme Tvou moudrost, nevědouce, co bychom mohli říci. Chceme zde seřadit několik Písem a slavnostně a úplně se spolehneme na Tvou odpověď a nejsme tu za jiným cílem, než poznat hodinu, ve které žijeme, abychom byli připraveni na ty veliké věci, které jsou před námi. Nedáš nám to, Pane, ve Jménu Toho, který nás všechny vyučoval, abychom se takto modlili! [Bratr Branham a shromáždění se společně modlí podle Mat. 6, 9 - 13 — vyd.]

Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé.

Příď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme viníkům našim.

I neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Nebo tvé jest království, i moc, i sláva, na věky, Amen.

Můžete se posadit.

18 A nyní, pokud si někdo přeje svléknout sako, můžete se cítit svobodně. A pro ty, kteří stojí kolem stěn, pokud budete pociťovat bolesti, proč, s pocitem svobody můžete vyjít ven.

A nyní, myslím si, že pokud děti budou chtít jít do svých prostorů, nebo už byly propuštěny? [Bratr Neville říká: „Nikoli, nemohou. Dnes ráno to nemůžeme mít kvůli davu.” — vyd.] Pastor zde říká, že dav obsadil tyto prostory a proto nemůžeme mít nedělní školu pro ty maličké. A těšili bychom se, kdybyste vy malí spolupracovali s námi, neboť dnes ráno máme, začínáme veliké, obdivuhodné Poselství a jsem si jist, že pro tvého tatínka a maminku to bude mít nesmírný význam, stejně tak pro tvoje milované, kteří zde jsou, dokonce i pro vás, moji malí. A proto k tomu přistupujeme s velikou uctivostí.

19 Bude-li vůle Páně, dnes ráno zahajujeme téma Danielových sedmdesáti týdnů. A dnes ráno hodláme promluvit na téma Danielova zajetí a Gabrielova příletu za účelem poučení o budoucnosti. Zatímco se Daniel modlil, Gabriel, Anděl, jej přišel poučit.

Dnes večer chci promluvit o šestinásobném účelu jeho návštěvy, šest různých témat, které budou přineseny dnes večer, kvůli kterým přišel Gabriel.

Následující neděli, bude-li to vůle Páně, chci poukázat na účel a čas sedmi věků Církve a v jakém období se nacházejí a kde se nacházíme dnes. To bude v neděli ráno, bude-li to vůle Páně.

20 Nyní, důvod pro toto. Přinesl jsem s sebou několik poznámek z mých několika posledních Poselství. A dnes ráno bych to chtěl vzájemně propojit, neboť to je zapsáno na magnetofonovém pásku, který se dostane do celého světa, do mnohých národů. A důvod, proč se to vždy snažím propojit, je ten, že někdo snad dostane pásku poprvé a nebude s to pochopit, co jsem tím mínil, pokud se zmíním o něčem z minula.

Nyní jsme se po celé měsíce zabývali studiem Knihy Zjevení, Zjevením Ježíše Krista. Probrali jsme církevní věky. První tři kapitoly Zjevení jsou církevní věky. Potom ve 4. a 5. kapitole byl Jan vytržen a byly mu ukázány věci, které — které mají přijít potom. Nu, v šesté kapitole znovu padl na zem, aby uviděl věci, které se stanou, počínaje 6. kapitolou, 1. veršem, až k 19. kapitole, 21. verši. Zde se nacházejí Pečetě, Rány, Bídy, kobylky, žena v slunci a svržení rudého draka, zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, a všechny tyto věci.

21 Během tohoto týdne jsem usilovně studoval. Včera jsem takřka neopustil pokoj a pokoušel jsem se studovat. A je něco v té poslední době, mnozí starousedlíci zde, které jsem vyučoval, řekl jsem pouze: „Sem patří sedmdesát Danielových týdnů,” ale nepokoušel jsem se na to zaútočit, abych to vysvětlil. Ale tentokrát, milostí Boží, zavázal jsem se, že se pokusím vyprosit Boží přízeň, abych to mohl přinést lidem. A nalézám zde věci, o kterých nemám ani potuchy.

22 A potom, četl jsem knihu dr. Larkinse a dr. Smitha, poznámky dr. Scofielda, různé komentáře všech možných lidí, ale nemohu, když to dám dohromady, obdržet správný výsledek. Vidíte? A proto se tento týden chystám navštívit knihovnu v Kentucky, ohledně starobylé astronomie a kalendářů a časů, a posbírat z knihoven a podobně, všechny moudré knihy, kterých se mi dostane, a vzhledem k tomu málu co mohu učinit, upírám svou důvěru slavnostně k Ježíši Kristu, že mi to On zjeví.

Neboť bych nechtěl říci: „Vím to a vím tamto.” On zná mé srdce. On mě slyší. Chci to jen s tím cílem, abych mohl osvítit Jeho lid, a proto věřím, že mi to dá. Ještě to nevím, ale spoléhám pro příští neděli na Něj, neboť to bude senzační část, když příští neděli poznáme a umístíme těchto sedmdesát týdnů.

Každý jeden zastává odlišné stanovisko. A potom, až to učiníte, až tím projdete do konce, a nedává to správný výsledek, pak se nevyjádřili správně. Nemohou. A proto, snad i já to nemusím mít správné, ale chci v této věci spoléhat na Pána.

23 A vzpomínám si, jak se jednou Šalomoun modlil a prosil Pána Boha, aby mu dal moudrost, nikoli pro sebe, „nikoli dlouhých dnů, nikoli dlouhého života, bohatství,” ale aby měl moudrost k poznání, jak soudit Boží lid. A Bůh poctil tuto modlitbu a dal Šalomounovi moudrost, neboť to byl Jeho lid. A z toho důvodu prosím Boha, aby mi dal poznat, co znamená těch sedmdesát týdnů, neboť vím, že to je přesný kalendář pro tento věk, ve kterém žijeme. A proto, chci to poznat; nikoli pro sebe, já jsem… nikoli pro sebe. Samozřejmě to chci také vědět. Neříkám to tímto způsobem: „Nikoli pro sebe,” neboť to chci rovněž pro sebe. Chci to vědět, neboť chci vědět, kde žijeme a v jaké době žijeme. A potom budu vědět, že to bylo dáno.

24 A chtěli na to přijít různí lidé a zabývali se tím už dávno. Jeden chlapík, četl jsem o tom, vypočítal konec toho na rok 1919, těch sedmdesáti týdnů. Ale to tak nebylo.

Po sedmdesáti týdnech, po uplynutí sedmdesáti týdnů je vše ukončeno. A proto my — my ne… Chceme poznat Pravdu. A prosím Boha, aby mi dal Pravdu.

25 Nu, za tím účelem, abych to mohl podložit, se musíme vrátit zpět, chci zopakovat něco z minula. Tak, proto, několik poznámek, které jsem si zaznamenal, které jsme měli v 5., 4. a 5. kapitole, aby to lidé mohli pochopit. Za prvé, předtím než to učiníme, chtěl bych to propojit, abyste to pochopili už od 4.

Tak tedy, pamatujte si, 3. kapitola byla Laodicejským církevním věkem a Církev byla vzata na konec Laodicey.

26 Nu, pokoušel jsem se něco z toho vysvětlit své manželce. Byla přítomna i Becky, moje dcera, se všemi možnými druhy slovníků a věcí, které jsme si mohli obstarat. Ony nedaly odpověď. Vzal jsem biblický slovník. Vzal jsem slovník staré řečtiny. Vzal jsem Webstera a mnohé jiné moderní slovníky. Žádný z nich nemohl podat ani… poukázat na slova a nějakým způsobem odpovědět.

Moje manželka řekla: „Jak můžeš očekávat, že naši lidé, kteří jsou chudáci a mnozí z nich nevzdělaní, stejně jako my, že by něco takového pochopili?"

Řekl jsem: „Bůh odpoví."

Nehledě na složitost toho, Bůh to může prolomit a udělat to jednoduchým. Neboť my… jsme částí toho lidu, který touží, modlí se za ten den a tu hodinu. A naše oči se upírají k nebi a očekáváme Jeho Příchod. A jsem si jist, že On nám to ukáže. Nu, to nám neukáže den nebo hodinu, neboť to neví nikdo, ale ukáže nám to určitě den týdne, ve kterém žijeme, pokud to jen pochopíme.

27 Nu, ve 4. kapitole byl Jan vychvácen ihned po Církvi. Když se Jan vznesl, viděl církevní věk v celistvosti. Chtěl bych se zde na chvíli zastavit a říci, že: mnozí lidé, kteří očekávají něco velikého, neobvyklého, mocného, že se stane v tomto pohanském věku, jsou opravdu na omylu. Církevní věk, vše, co se stane během vlády pohanů je zaznamenáno ve Zjevení 1 až k Zjevení 3, včetně. Potom Církev byla vytržena a vzata vzhůru a ten zbytek do 19. kapitoly je to, co se přihodí židovské rase, po vzetí Církve. A je to doba velikého soužení, nic se nebude dít mezi pohany; kromě vyvražďování a tak dále, uvidíme to, až se k tomu dostaneme.

Ale Církev odešla ve 13… V posledním verši 3. kapitoly Zjevení, když se ukončil Laodicejský církevní věk, který je tím posledním.

28 A probrali jsme každý církevní věk, pokaždé, každou jednotlivou událost, každou hvězdu, každého posla, jejich povahu, co oni učinili, a provedli jsme to dějinami až k tomu nejposlednějšímu, nakreslili jsme to na obrázku na boční stěně. A když jsme s tím byli hotovi, Duch Svatý sestoupil a udělal kruh té stejné věci na stěně a zjevil nám to zde Sám.

Tak tedy, když se tím budeme zabývat, doufám, že On nakonec sestoupí s něčím úžasným a ukáže nám znovu, že jsme v konečné době.

29 Kolik z vás poslouchalo Kennedyho… proslov prezidenta Kennedyho, poznámky a tak dále? Kteří z vás slyšeli tuto předpověď, že k 1. lednu předpověděl, že zároveň jak Spojené státy, tak i Rusko budou vulkanickým popelem? To je vše, co je nám zapotřebí. Je později, než si myslíme. Vidíte? A jsme-li tak blízko, že dokonce pozemský člověk předpovídá tyto úžasné události, raději bděme, všechno mějme aktuálně v pořádku, mějme všechno vyznané, všechno připraveno, neboť nevíme, v jakém čase se nás chystá náš Pán svolat. A když On zavolá: „Vstupte sem," buďme raději připraveni. Stane se to v hodinu, o které nevíme.

30 Veliké letniční probuzení uhasíná. Pozorujeme to všude, poslední veliké hnutí. Poselství vyšlo. Všechno je připraveno, očekává. Církev je zapečetěná. Bezbožní páchají horší bezbožnost. Církve se stávají více církevnickými. Svatí se přibližují více k Bohu. Dary Ducha se rozhojňují v malých skupinkách. Jsme v konečné době. Ó, mám rád píseň, kterou jsme kdysi zpívali v církvi.

> Očekávám příchod radostného Dne Milénia, když přijde náš požehnaný Pán a chopí se Své čekající Nevěsty.
> Ó, moje srdce žíznivě vzlyká po tomto dni sladkého osvobození, když náš Spasitel přijde znovu na zem.

Očekáváme tu hodinu!

31 Nyní, v 5. kapitole 5. verši, shledáváme v naší předchozí lekci, ve které jsme se zabývali Příbuzným Vykupitelem, kterým, jak jsme zjistili, je Kristus. Ukázali jsme to na předobrazu Rut: Rut, která se rozhoduje; Rut, která slouží; Rut, která odpočívá. Rozhodování bylo ospravedlněním; služba připravováním se, posvěcením; odpočinutí, to byl Duch Svatý, dokud nepřišla Svatební Večeře. Jak nádherné!

Církev prošla Wesleyem, ospravedlněním, nebo… Martinem Lutherem, ospravedlněním; Johnem Wesleyem, posvěcením; letničními, křtem Duchem Svatým; a nyní, odpočinutí, očekává na Příchod Svého Pána. Dokonalé!

Náš Příbuzný Vykupitel, starci byli v pořádku, když Jej nazvali Beránkem, který se měl stát Lvem, jakožto soudce. On byl Beránkem, víte, s Knihou zapečetěnou sedmi pečetěmi. Když tato Kniha byla vzata, jeho zprostředkovatelské dílo bylo ukončeno.

32 Nu, ve 3. kapitole byla Církev vzata, ale nyní má být zjeveno vykoupení, jak Církev byla vykoupena — vykoupena, zjevení toho, co se událo v církevním věku. Vidíte, Církev je vzata a nyní ukazuje v 5. kapitole, jak to učinil, co se stalo, jak zapečetil Církev. Zjevení Jeho Jména; vodní křest, který používá Jeho Jméno; Věčný Život; neexistuje věčné peklo; semeno hada; věčné bezpečí; všechny tyto veliké nauky, předurčení Církve, které byly zjeveny Církvi. On ukazuje, jak to On učinil.

33 Nu, našemu Příbuznému byla podána Kniha vykoupení zapečetěná sedmi pečetěmi původním vlastníkem. Amen! Kdo byl, shledáváme, kdo byl původním vlastníkem? Sám Bůh. „A přišel Beránek a vzal tu Knihu z pravice Toho, který seděl na Trůnu.” Kdo byl Beránek? Vykupitel, Příbuzný Vykupitel, Příbuzný Církve, který přišel vykoupit Izrael.

Tak tedy, dnes ráno se chceme do toho dostat. Izrael byl vykoupen, ale to se na ně nevztahovalo, neboť oni Jej odmítli. Ale Církev přijala jejich vykoupení a On je náš Příbuzný Vykupitel. Jako Bóz měl vykoupit Noemi, za tím účelem, aby dostal Rut Moábskou, cizinku, pohanku; tak Kristus vykoupil Izrael a aplikoval vykoupení a byl odmítnut.

34 Vzpomínáte si na omilostnění toho muže, jenž byl popraven zastřelením, příběh, který občas vyprávím? Během občanské války, když. On byl dobrým člověkem. Byl nevinný, i když jej shledali vinným. Svým způsobem byl vinný, neboť utekl v době války. A shledali jej vinným a měl být popraven zastřelením. A jistý muž šel k prezidentovi Lincolnovi a řekl mu: „Pane Lincolne, je to křesťanský muž. On se vylekal. Je to ještě chlapec. Znám jeho příbuzné. On se bál. Nemínil tím nic zlého. Prostě utekl.” Řekl: „Pane Lincolne, je ve tvých rukách. Ty jsi jediný, kdo jej může omilostnit.”

Pan Lincoln vzal kus papíru a pero a napsal: „Omilostňuji toho a toho. Abraham Lincoln.”

On běžel do vězení a řekl: „Zde to je. Mám pro tebe omilostnění.”

35 A tento muž řekl: „Nechci to vidět. Musela by na tom být veliká pečeť. Muselo by tam být vše. Ty se mne jen pokoušíš učinit terčem posměchu. To není Abraham Lincoln. Každý může napsat jeho jméno. Ale to by muselo být doloženo jeho pečetí a tak dále, pokud by to mělo být od něj.” A tento muž jej přesvědčoval, i když si ten vězeň myslel, že si z něj tropí žerty, a tak prostě šel pryč.

Následujícího rána byl zastřelen. A potom, když byl zastřelen, se konalo přelíčení u federálního soudu, neboť Abraham Lincoln čtyřiadvacet hodin předtím, než byl popraven, podepsal omilostnění pro tohoto muže. A vláda jej přesto popravila. Co potom? Federální soud Spojených států řekl, bylo přijato rozhodnutí Federálního soudu, kde bylo řečeno: „Omilostnění není omilostněním, pokud nebude jako omilostnění přijato.”

36 A Ježíš vykoupil Izrael na Golgotě. Ale pro ně to nebylo omilostněním, neboť oni to nepřijali jako omilostnění. Ale v naší nynější lekci o těchto sedmdesáti týdnech shledáváme, jak se vracejí a přijímají své omilostnění. Ale On vykoupil Církev, a my jsme potom omilostněni, neboť jsme přijali Krev Ježíše Krista, jakožto naše omilostnění.

37 Nu, shledáváme, že On byl naším Příbuzným Vykupitelem a vzal Knihu z ruky původního Vlastníka. Je to právní listina vykoupení. Zjistili jsme to. Pamatujete si toto studium? Je to právní listina vykoupení. Je to výpis toho, že Bůh požadoval život za smrt v zahradě Eden. Potom Ježíš, ten Spravedlivý, zemřel a vzal právní listinu a mohl zlomit Pečetě, zjevit co v nich bylo; a dát dědictví, které patřilo Jemu, Svému lidu. Věčný Život, který zdědil díky tomu, že to učinil, On postoupil Svůj vlastní život tam na Golgotě a rozdělil jej mezi nás skrze Ducha Svatého. Amen! Nikdo nebyl (nikdy) schopen dokonce ani myslet na tuto lásku, že byla, co On učinil!

Satan, předchozí vlastník, kvůli pádu v zahradě je spoután a uvržen do ohnivého jezera. Jeho dny jsou ukončeny.

38 V Evangeliu měl Ježíš čtyři tituly. To jsme pochopili: „Syn Davidův, dědic trůnu; Syn Abrahamův, královská nadace; Syn člověka, dědic země; Syn Boží, dědic všech věcí. Královská nadace!”

Ve Starém zákoně majetek nemohl být — nemohl být zadržen déle než padesát let. Nemohl být odňat původnímu vlastníkovi, pouze na padesát let. A v čtyřicátý den On zaplatil tu cenu. V padesátý den, vykoupení a moc, která patřila Církvi a která byla ztracena v Edenské zahradě, byla znovu vykoupena a poslána zpět skrze křest Duchem Svatým v padesátý den.

39 A potom jsme vzali svitek. Vzali jsme svitky, jak byl svitek předán do Jeho ruky. Jak Jeremiáš, u Jeremiáše 32,6, jeho bratranec, Hannameel, bylo mu přenecháno nějaké dědictví. A oni se dostali do zajetí. K tomu se dostaneme dnes ráno: zajetí. A byl uschováván v hliněné nádobě; a to ukazuje, kde jsou oznámeny, moc Boží a svitek a tajemství Boží, totiž v lidském srdci. Náš plán vykoupení, ten stejný, uchován v hliněných nádobách, Jméno Ježíš a zjevení.

40 Shledáváme, jak to bylo zapečetěno Sedmi Pečetěmi a každá Pečeť byla ovinuta kolem toho. A když

přišlo zjevení, On stáhl tuto Pečeť a odstranil ji a přečetl, co bylo v té Pečeti řečeno. Potom odstranil tu další, svitek, a přečetl, co řekla tato Pečeť. A odstranil další a dal ji pryč a uviděl, co řekla tato Pečeť a co to bylo za zjevení. Přesně toto obnáší našich Sedm Pečetí, ke kterým, doufám, se brzy dostaneme a učiníme to. Každá Pečeť, když je sejmuta z Knihy, bude rozvinuta a ukáže přesně, co se událo.

Shledáváme, že zde je „sedm," a pět je v plánu vykoupení. Pět je číslo a zde je pět sedmiček; Sedm Pečetí, Sedm Duchů, sedm andělů, Sedm Trub, a sedm církevních věků. A tak vidíte, pět sedmiček je milost. Pět je milost a sedm je dokonalost. A tak to dokonale a přesně běží, vidíte. V pořádku.

41 Jako, každá Pečeť ve Slově Božím zjevuje muži toho věku věk, ve kterém žijeme, ducha toho věku a církev toho věku. Zjevení 10, na konci shledáváme, když je zlomena poslední Pečeť, nacházíme Anděla stojícího jednou nohou na zemi, druhou na moři, s rukama zdviženýma k nebi a duha je nad jeho hlavou, jak přísahá skrze Živého na věky věků, že již čas vypršel, když bude ta poslední Pečeť. Jen počkejte, dokud se nedostaneme k těm Pečetím a uvidíme, kde se ta Pečeť nachází. Když naleznete těch sedmdesát týdnů, potom uvidíte, kde jsou ty Pečetě, „Čas uplynul," vykoupení pominulo, On je nyní Lev a Soudce. Dnes ráno je On tvůj Spasitel, ale jednou bude tvým Soudcem.

42 Osmý, 1. až 14. verš 5. kapitoly zjevuje čas pro Beránka, aby byl uctíván v nebi a na zemi; Knihu se sedmi pečetěmi, Beránka, který je hoden, Příbuzného Vykupitele. A od 8. po 14. verš Jej uctívají andělé, uctívají Jej starci, živoucí stvoření Jej uctívají a Jan Jej uctíval tak vroucně, že řekl: „Všechno stvoření v Nebi a na zemi a pod zemí slyšelo, jak jsem říkal ‚Požehnání, sláva, moc, moudrost, síla, budiž Beránkovi.'" Čas uctívání pro Krále Beránka.

43 Nu, pamatujte, Církev je vzata.

Nyní otevřeme Daniele 9. kapitolu, 1. až 3. verš. A potom vezmeme 20. až 27. verš, neboť toto je Danielova modlitba. Během tohoto týdne to budu číst znovu a znovu, dokud to nepochopíte.

> *Léta prvního Daria syna Asverova z semene Médského, kteréhož učiněn jest králem v království Kaldejském.*
>
> *Léta prvního kralování jeho já Daniel… porozuměl jsem z knih počtu let, o nichž se stalo slovo Hospodinovo k Jeremiášovi proroku, že se vyplní zpustošení Jeruzaléma sedmdesátého léta.*
>
> *A nyní* (ten další) *A obrátil jsem tvář svou ku Pánu Bohu, hledaje ho modlitbou a pokornými prosbami, v postu, v žíni a popele.*
>
> *… modlil jsem se k Hospodinu, Bohu a vyznávaje se…*

A pokračuje to dál a dál dokud se nedostaneme do 20. verše.

44 Abych ušetřil čas, vždyť lidé stojí, chci jít k 20., až se dostaneme k — k 20. verši.

> *Ještě jsem mluvil a modlil se, a vyznával hřích svůj i hřích lidu svého Izraelského, a padna, pokorně jsem se modlil před tváří Hospodina Boha svého, za horu svatosti Boha svého.*
>
> *Ještě, pravím, mluvil jsem při modlitbě, a muž ten Gabriel, kteréhož jsem viděl v tom vidění na počátku, rychle přiletěv, dotekl se mne v čas oběti večerní.*
>
> *A slouže mi k srozumění, mluvil se mnou a řekl: Danieli, nyní jsem vyšel, abych tě naučil vyrozumívati tajemstvím.*

Ó, kéž bychom tam mohli být! Jak jej zastihl? Na modlitbě.

> *Anděl, „ten muž." Všimněte si, on jej nazval „mužem." A jsouce…*
>
> *Při počátku pokorných proseb tvých vyšlo slovo…* (Vyšlo pro něj, aby šel.) *… a já jsem přišel, ať bych je oznámil, nebo jsi velmi milý; pročež pozoruj slova toho, a rozuměj vidění tomu.*
>
> *Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a městu svatému…* (neboli tvému městu) *… tvému k zabránění převrácenosti a k zapečetění hříchů, i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i proroctví, a ku pomazání Svatého svatých.*

Zde je ten šesterý účel jeho příchodu. Nyní si všimněte.

> *Věziž tedy a rozuměj…* (Nyní poslyšte!)*… že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma až do Mesiáše vývody bude téhodnů sedm, potom téhodnů šedesáte dva, když*

již zase vzdělána bude ulice a příkop, a ti časové budou přenesnadní.

… po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabit bude Mesiáš, však jemu to nic neuškodí; nýbrž to město i tu svatyni zkazí, i lid ten svůj budoucí — knížete, který přijde, tak že skončení jeho bude hrozné, ano i do vykonání boje bude boj stálý všelijak do vyplenění.

Utvrdí však smlouvu… (poslouchejte)*… mnohým v téhodni posledním, jednom z těch sedmdesáti týdnů: a uprostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché; a skrze vojsko ohavné, až do posledního a uloženého poplénění hubící, na popléněné vylito bude zpuštění.*

45 Nu, zde je naše lekce na následující tři, čtyři, pět shromáždění, cokoli Pán zjeví. „Sedmdesát týdnů."

Nu, chtěl bych požádat Doce, pokud je to možné, dej dnes večer můj stůl sem, abych zde mohl dělat poznámky. A nyní, nechci, aby to uniklo vaší pozornosti. Musíte studovat se mnou, a studovat důkladně, jinak vám to unikne. Chtěl bych to nakreslit zde na tabuli, a vy si vezměte vaše tužky a papír a dělejte si poznámky dat, těchto časů a všeho, co s tím souvisí.

Nu, sedmdesát týdnů se začíná, (pochopte toto nyní), po vzetí Církve. Nu, všichni, kteří to pochopili, ať řeknou: „Amen!" [Shromáždění opakuje: „Amen." — vyd.] Nu, po vzetí Církve.

46 Zjevení 6,1 až Zjevení 19,21 souvisí se sedmdesáti týdny, a proto se musíme zastavit, a dříve to objasnit, předtím než budeme pokračovat. Musíme se zastavit a objasnit, proč vlastně těch sedmdesát týdnů. Neboť jestli toto nepochopíte, promeškáte tyto Pečetě, promeškáte tyto Trouby, promeškáte tyto Koflíky, tyto rány, ty tři nečisté duchy jako žáby, toto třikrát Běda, svržení rudého hada, ženu oděnou sluncem. Promeškáte to vše, jestliže toto nepochopíte, neboť to vše se odehrává právě zde, během toho sedmdesátého týdne. Zde se to odehrává.

47 Nu, prorok Daniel se nacházel v Babyloně šedesát osm let. Vy, kteří si přejete dělat poznámky, si můžete ušetřit spoustu času, který jsem tomu věnoval, když jsem to hledal. Šedesát osm let! Odešel do zajetí v roce 606 před Kristem, a když měl toto vidění, bylo — bylo to v roce 538 před Kristem. 538 bez 606 je 68. Byl v Babyloně mezi pohany po dobu šedesáti osmi let a nadále měl vítězství. Amen. Zde bychom mohli setrvat třeba hodinu.

Ale byl tam v samotném centru a neměl nikoho kromě tří druhů a tito se nacházeli v různých částech království. Ale Daniel zůstával sám s Bohem a uchoval si vítězství po šedesát osm let. Uvažujte o tom! Nechci začít kázat, neboť toto nemá být kázání Poselství. Ale šedesát osm let si udržel vítězství a byl neposkvrněný před Bohem; bez křtu Duchem Svatým a bez Krve Ježíše Krista, která by se mohla za něj přimlouvat; pouze pod krví volů a kozlů a jalovic, které musel obětovat tajně, kvůli pohanským tradicím této země. Byli tam přivlečeni. Jeremiáš prorokoval o tom, jak se tam dostanou.

48 Nyní Daniel, ó, ach, začal pozorovat, že se ten čas blíží, stejně tak jak to vidíme dnes. Daniel to začal „chápat," řekl, „skrze čtení knih."

A v prvním roce krále… Daniel — za krále já Daniel porozuměl jsem z knih počtu let, o nichž se stalo slovo Hospodinovo k Jeremiášovi proroku, že se vyplní zpuštění… Jeruzaléma sedmdesátého léta.

Jeremiáš v roce 606 před Kristem prorokoval, že kvůli jejich hříchům a bezbožnostem budou tam sedmdesát let.

49 Vzpomeňte si, že byl ještě jeden prorok, který vystoupil v oněch dnech. Nemohu si v této chvíli vzpomenout na jeho jméno. Mohl bych vám to během — během několika minut vyhledat, pokud bych tam na chvíli nahlédl. Ale on přišel a řekl: „Jeremiáši, ty se mýlíš. Bůh tam míní zdržet Izrael jen po dobu několika dnů, tolik, asi dva roky."

Jeremiáš řekl: „Budiž tak. Amen." Řekl: „Ale počkej chvilečku. Ověřme si to jeden s druhým, ty a já, jakožto proroci." On řekl: „Pamatuj na to, že zde byli už před námi ti, kteří prorokovali a řekli nesprávné věci. A Bůh se s nimi vypořádal za to, že řekli nesprávné věci. Buďme si tedy jisti. Ale Pán Bůh mi řekl, že to potrvá ještě sedmdesát let."

Bůh udeřil toho falešného proroka a zbavil jej života v tom roce, neboť Bůh řekl svému pravému proroku, že to bude sedmdesát let.

50 A přál bych si, abyste si všimli, jak Daniel, ač cizinec, odloučen od svého lidu, odloučen od své církve, bez jakýchkoli bohoslužeb, neměl žádnou církev, kam by mohl chodit, bez zpěvu písní, krom těch, které si sám zpíval, uprostřed toho všeho, a přece se držel toho, co řekl prorok. Amen! Amen!

Neměl církve, kam by chodil, neměl s nikým obecenství; všichni chodili do pohanských chrámů, všichni uctívali své modly. Žádné křesťanské písně; nikdo nevěřil tomu, čemu on. A během šedesáti osmi

let, od stáří asi dvanácti, čtrnácti let, kdy sem byl odveden, se držel věrně Boha; a pochopil z Jeremiáše proroka, že tato doba se téměř naplnila.

To by mělo být varováním pro srdce každého pravého Božího proroka dnes, když pohlížíme zpět a vidíme, co ten pravý prorok řekl, a víme, že je to čas konce.

On řekl: „Porozuměl jsem z knih Jeremiáše, mého bratra, který před mnoha, mnoha léty prorokoval, že Izrael zde bude sedmdesát let. A tento čas se téměř naplnil." A on se připravil.

Vyhlásil půst, a posvětil se, a když… popel a žíně, a vložil to na svou hlavu a postil se a modlil se, aby se mu dostalo porozumění, ve kterém dni žili.

51 A jestliže Daniel, prorok Hospodinův, nahlížeje do Jeremiášových knih, byl přiveden do takového stavu; když Izrael měl vyjít, všichni, kteří zůstali naživu, měli vyjít z Babylona a vrátit se zpět do své domoviny a to způsobilo, že se postil v žíni a popelu. O kolik víc by to mělo zapůsobit na Církev živého Boha, když si uvědomí, že čas pomíjí a že už ho více nebude; a Příchod Pána Ježíše Krista a toho velikého Milénia se chystá, aby bylo nastoleno! Jak můžeme promarnit čas při hazardních hrách, neděle strávit na koupalištích, a nemáme čas pro Pána? Jen lítáme. Jestliže se pastor zmíní o něčem, co nemáme rádi, vstaneme a odejdeme. A jestliže se to v kostele protáhne, nu, jste — jste — jste nespokojení. Podívejte se na náš stav. Podívejte se jen, co děláme.

Přirovnejme náš život k životu proroka. Jeden muž v celém království, bez kostela, kam by mohl chodit, a nikde nikdo ke komu by mohl jít. Bylo to zbořeno a spáleno; jeho město, jeho lid v zajetí. Šedesát osm let! Šedesát osm, šedesát devět, sedmdesát; zbyly pouze dva roky.

52 A když začal číst v knize a uviděl, že se blíží čas, kdy se to naplní, má být naplněno, přistoupil k Bohu v modlitbě, aby se o tom dozvěděl pravdu.

Jaký je to čas! Co děláme? Když: „Národy se hroutí; moře burácí; lidská srdce selhávají strachem; složitá doba." Všechny tyto věci, nápis na stěně. Národnostní rozložení; ve světě bují každý druh zla; a nervozita a rvačky a zmatek. A v hangárech visí plno zbraní, že jeden malý národ velikosti Kuby, zde na jihu, může zničit svět během deseti minut. A jeden s druhým se rve, bezbožný člověk, který nezná Boha, ani Jeho moc.

A Duch Svatý se v Církvi pohybuje mezi Vyvolenými a ukazuje se jakožto živý po dvou tisících letech, že On je včera i dnes tentýž, i navěky. Jak potom můžeme být líní? Jak jen to můžeme brát tak povrchně? Prověřme čas, pozorujme tuto velikou nadcházející hodinu.

53 Tak tedy, on četl 25. kapitolu Jeremiáše. Otevřme nyní 25. kapitolu Jeremiáše a přečtěme si, co nám má říci Jeremiáš. Vlastně, začněme číst od 8. verše, neboť to je… chci, abyste si tím byli jisti. U verše 11. jsem měl poznámku pro čtení, ale začněme číst od 8. verše.

Protož takto praví Hospodin zástupů…

To se mi líbí. Když slyším proroka, jak se postaví s TAK PRAVÍ PÁN, bratře, to je to. Pro mne je to vyřešeno. To obsahuje všechno.

… takto praví Hospodin zástupů: Proto že jste neuposlechli slov mých.

Aj, já posli, a pojmu všecky národy půlnoční, dí Hospodin, i k Nabuchodonozorovi králi Babylonskému, služebníku svému, a přivedu je na zemi tuto i na obyvatele její, i na všecky národy tyto okolní, kteréž jako proklaté vyhladím, a způsobím to, aby byli k užasnutí, na odivu, a poustkou věčnou.

Pamatujte, to byli Boží vyvolení, o kterých On mluví. To nebyli bezvěrci. To byli členové církve.

Také způsobím to, aby zahynul jim hlas radosti i hlas veselé,… (Přesně tak, jak to máme dnes, všechen rokenrol, Ricky a Elvis)*, a ó, hlas ženicha i hlas nevěsty, hluk žernovu… světlo svíce.*

I bude všecka země tato pustinou a pouští…

Slyšte volání toho proroka: „Bude všecka tato země pustinou!" Nechci napodobovat toho velikého služebníka Božího, ale prorokuji, že celý tento národ bude zpustošen. Bůh potrestá tento národ za jeho hříchy. Jestliže Bůh neprominul Izraeli, svému vyvolenému, semeni Abrahama, se kterým uzavřel smlouvu a dal mu zaslíbení, jestliže mu neprominul jeho špatné skutky; i když byli náboženští až do morku kostí, měli veliké kostely a kněze a učitele; jelikož se dopustili nepravostí a věcí mezi sebou, Bůh je přiměl sklízet, co si zaseli, stejně tak to bude s námi. 11. Verš:

… bude všecka země tato pustinou a… úžasem;…

To znamená, všichni koukali a říkali: „No prosíme. Byli tak velicí. Pohleďte na ně nyní.”

… a sloužiti budou národové tito králi Babylonskému sedmdesáte let.

Je to doba lidského života. Je to, jako když tvoje vlastní požehnaná stará maminka byla dítětem. Oni tam byli bez Boha, bez kostela, bez písně, neměli nic po celou generaci, dokud celé hříšné pokolení nevymřelo.

Potom pak po vyplnění sedmdesáti let trestati budu na králi Babylonském a na tom národu, dí Hospodin, nepravost jejich, totiž na zemi Kaldejské, tak že obrátím ji v pustiny věčné.

A uvedu na zemi tu všecka slova svá, kteráž jsem mluvil o ní, všecko, což psáno jest v knize této, cožkoli prorokoval Jeremiáš o všech národech.

Když je v službu podrobí, i jiné národy mnohé a krále veliké, tehdáž odplatím… podlé skutků jejich a podlé činů rukou jejich.

Nebo takto mi řekl Hospodin, Bůh Izraelský: vezmi kalich vína prchlivosti této z ruky mé, a napájej jím všecky ty národy, ke kterýmž já pošli tebe.

Jinými slovy: „Jeremiáši, dal jsem ti poselství. Neseď. Nezůstávej na jednom místě, ale prorokuj ke všem národům.” Sledujete mne? [Shromáždění říká: „Amen.” — vyd.] „Prorokuj ke všem národům. Ukaž moje znamení a zázraky a nechť ví, že to přijdu vykonat.”

Aby pili a potáceli se, anobrž bláznili příčinou meče, kterýž já pošli mezi ně.

54 Co oni činí právě v nynější době? Nazývají tě falešným prorokem, nazývají tě mužem kompromisu, nazývají tě fanatikem, věštcem, snílkem snů nebo nějakým telepatikem. „Oni se zblázní!” A slovo blázen, pokud je rozebereme, znamená „šílenec.”

„Oni ve skutečnosti zešílí a řeknou: ‚Ó, nevěnujte žádnou pozornost tomu náboženskému fanatikovi, je to nesmysl,' následkem Slova, které jsem jim poslal.”

55 Vidíte dějiny, jak se opakují? Jeremiáš by nesouhlasil s jejich farizeji a saduceji a herodiány, čímkoli mohli být. On — on vypovídal Slovo a to způsobilo, že na něj byli vzteklí. Co? Všimněte si nyní:

I vzal jsem kalich z ruky Hospodinovy, a napájel jsem všecky ty národy…

Jeremiáš nezůstal doma. Jeremiáš nezůstal na jednom malém místečku, ale přinutil všechny národy, aby to pily.

… k nimž mne poslal Hospodin,

56 Jeremiáš vzal Slovo Páně, víno Jeho Slova. A víno je mocí Jeho Slova. Víno má moc. Víno obsahuje opojení. Víno má v sobě moc. „A vzal jsem Slovo Hospodinovo,” řekl Jeremiáš, „a zamanifestoval jsem je. Víno, moc, kterou v sobě obsahuje, použil jsem to před nimi, ale oni tomu nechtěli naslouchat.”

Bůh řekl: „Posílám je tedy na sedmdesát let do Babylona.” A přesně to učinil. A spravedliví šli spolu s nespravedlivými.

57 Vraťme se nyní k lekci. Daniel četl. Pomyslete na to. Daniel četl ta stejná slova, která čteme dnes ráno. Daniel četl tu stejnou Bibli, ta stejná znaménka, ty stejné věty, ty stejné věci, které já budu s Boží pomocí během těch několika následujících Poselství ukazovat vám, ty stejné věci za účelem ukázat vám, že jsme v poslední době.

A Daniel vzal to Slovo od Jeremiáše, šel s ním do Babylona. On byl pomazaným prorokem. A provedl zázraky, znamení, uměl vykládat jazyky a činit znamení a divy mezi nimi, ač byl úplně sám! Amen! On tam byl úplně sám.

58 Ale Jeremiáš napsal tato Slova před mnoha lety. A potom Daniel vyložil to Slovo, které obdržel… řekl: „Mějte jen chvíli strpení. Blížíme se konečné době, neboť jsme zde už po dobu šedesáti osmi let. A ten prorok Hospodinův,” amen, „můj bratr, pravý prorok Boží, který se osvědčil jako prorok, nám prorokoval. Mám to zde v knize poznamenáno: ‚Vyplní se sedmdesát let.' A proto, Pane Bože, blížíme se ke konci. Celá tato generace vymřela. Co nyní podnikneš, Pane? Zaslíbil jsi nám poslat…” A soustředil se v modlitbě.

59 Ó, Bože, jestliže už byla někdy taková doba, abychom se měli soustředit na modlitbách, je to nyní. Neboť my, jakožto tví praví služebníci, shledáváme na základě apoštolských dopisů, skrze varování Ducha Svatého, že jsme v posledním dni. Duch Svatý To říká. „V těchto posledních dnech budou lidé nesmiřitelní, nadutí, rozkoší milovníci více než milovníci Boha, utrhači, nestřídmí, plaší, kterým nic dobrého

milo není.” Tomu jsem porozuměl skrze Epištolu.

60 A pochopil jsem, že v posledních dnech přijdou posměvači. Pochopil jsem, že v posledních dnech bude národ proti národu. Pochopil jsem, že v posledních dnech budou přílivové vlny. Pochopil jsem, že budou hrůzy i zázraky jako létající talíře, tajemné podivuhodné věci, a lidská srdce budou selhávat strachem. Nastane zmatení času a soužení mezi lidmi. Dočetl jsem se, že vstoupí do organizací a denominací a že v posledních dnech budou mít radu. Pochopil jsem, že si ženy dají v těchto posledních dnech ostříhat vlasy. Pochopil jsem, že budou nosit krátké šaty a vysoké podpatky, které budou při chůzi cinkat, v posledních dnech. Pochopil jsem, že v posledních dnech bude velice špatná morálka. Pochopil jsem, že v posledních dnech budou kazatelé falešní pastýři, kteří budou dělat kompromisy a nebudou lid krmit Slovem Božím, ale budou místo toho jednat podle způsobů vyznání víry a podobně. Ale pochopil jsem, že bude Hlas, který přijde v těch posledních dnech, volající na poušti, svolávající lidi k originálnímu Poselství, zpět k věcem Božím. Pochopil jsem skrze tuto Knihu, že se stanou tyto věci.

61 Pochopil jsem, že v posledních dnech nastane hlad. Církve budou tak organizované a tak strnulé atd., že v těchto posledních dnech bude hlad a nikoli jen po chlebu a vodě, ale po slyšení pravého Slova Božího. A lidé budou přicházet z východu a západu, ze severu a z jihu, aby slyšeli pravé Slovo Boží. Ale církve budou tak organizovány a tak strnulé, že to přeslechnou. Toto jsem pochopil z Knih. Ale v ten den, ó, Bože, bude Ratolest, která vypučí z Davida.

Pochopil jsem, že On pošle Eliáše dříve, než nastane ten den, v poslední době, a on bude mít v poslední době Poselství, které obrátí srdce dětí zpět k otcům, obrátí je zpět k originálu, aby šli znovu k počátku a začali. Pochopil jsem, že se to stane těsně předtím, než Duch opustí pohany a vrátí se k Židům.

62 Ale nepochopil jsem to pouze skrze Epištolu. Stalo se to nejen skrze Slovo, skrze psané Slovo, že Izrael se vrátí do své domoviny; já jej vidím, jak se vrací.

Pochopil jsem skrze Epištoly proroků, že Izrael se stane národem. Oni obnoví bohoslužby v chrámě. A Bůh bude s nimi znovu jednat, když se vrátí do své domoviny. Ó! V posledních dnech povstanou uprostřed nich dva proroci. Jakmile pomine pohanská církev, povstanou dva proroci, Mojžíš a Eliáš. Pochopíme to, až o tom budeme pojednávat.

Prorok viděl, že čas v Babyloně se už skoro naplnil. To souhlasí.

63 Gabriel se ukázal s tím cílem, aby zjevil nejenom to, zač prosil, ale aby mu řekl dopředu všechny události, které byly určeny židovské rase, po všechen čas až do skonání. Amen! Zeptal se jen na něco málo, a dostalo se mu celé věci. Zeptal se jen, aby se dozvěděl…

Daniel se pokoušel zjistit: „Jak dlouho ještě, Pane, to potrvá? Jeremiáš prorok, tvůj služebník, můj bratr, prorokoval před šedesáti osmi léty a řekl: ‚potrvá to sedmdesát let, po která zde bude tento lid.' A celá tato stará generace je už v podstatě ta tam.”

64 Je zde stará letniční generace, která povstala asi před čtyřiceti léty. „Staří bojovníci,” jak se jim říká. Oni se organizovali a prali se a hádali po celou cestu od hory Oréb k Nébo a stále dál. Ale konečně jsme zde u řeky. On se chystá vzbudit novou, s Jozuem, který je provede skrz. Zákon selhal; Mojžíš odešel s ním; Mojžíš selhal. Jozue je provedl skrz. Shledáváme, že organizace selhaly, ale Duch Boží. Jozue, to slovo Jozue znamená „Ježíš náš Spasitel.” Jenž, Duch Svatý vejde do Církve. Nikoli organizace, ale Duch Svatý vejde mezi lid, a připraví Ji na cestu, na překročení Jordánu. Pochopil jsem skrze čtení této Knihy, že se to stane, a Bůh ví, že to je to, co nyní hledám, abych mohl povzbudit Jeho lid a říci mu, co je blízko, zároveň zde dnes ráno a napříč zeměmi, které dostanou na celém světě tyto pásky, že jsme v čase konce.

65 On zjevil celou cestu až do úplného přinavrácení království a nastolení Milénia. To bylo Gabrielovo poselství. On řekl: „Přišel jsem ti říci, že zde je sedmdesát let, sedmdesát týdnů je vymezeno pro tvůj lid, určeno do konce židovské generace. Je to sedmdesát týdnů.” Nu, dávejte pozor, co On řekl. Že nyní, od vyjití výpovědi o navrá…

Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému… městu…

„Město.” Babylon nebylo jeho město. Kdo. Kde bylo jeho město? Jeruzalém.

66 Nu, když došel k sedmerému, nebo šesterému potvrzení, zjistíme, které to bylo město, kdo byl jeho zakladatelem, odkud přišlo. Jak dlouho bude stát? Bude znovu postaveno? A kdy? Ó, veliké věci jsou pro nás přichystány. V pořádku.

Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému a… městu svátému tvému k zabránění převrácenosti…

Tak tedy, On nikdy neřekl: „Danieli…” Není o tom pochyb, nicméně mu řekl, že těch sedmdesát týdnů

znamenalo… míním sedmdesát let, se blížilo ke konci. Šedesát osm, chyběly pouze dva roky. A shledáváme, že Jeremiášovo proroctví se trefilo naprosto přesně. Za dva roky už odešli. Nehemiáš šel a dostal od krále příkaz, a postavil v těžké době zeď. Oni pracovali. On řekl: „Zeď." Jen poslouchejte.

… k zabránění převrácenosti a… zapečetění hříchů…

„Skoncovat s hříchem." Čím? Židů. „Odečteno lidu tvému," nikoli pohanům. „Lidu tvému," Židům. „A tvému městu," nikoli New Yorku, nikoli Bostonu, Filadelfii, Chicagu, Los Angeles, Římu. Nýbrž: „Tvému městu," Jeruzalému.

… k zabránění převrácenosti a k zapečetění hříchů i vyčištění nepravosti a k přivedení spravedlnosti věčné, a k zapečetění vidění i proroctví a ku pomazání Svatého svatých. (Pozorujte!)

Věziž tedy a rozuměj, že od vyjití výpovědi o navrácení a o vystavení Jeruzaléma… (Které je Jeho městem)*,… až do Mesiáše vývody bude téhodnů sedm.* (z těch sedmdesáti)

67 Počkejte, až se k tomu dostaneme! Ó, ale! To je požehnání, které… Chtěl bych vzít provaz a přivázat se sem na toto místo.

Zjevil to celé, řekl: „Nechystám se říci jenom to, že tyto dva roky jsou málem, se skončí, budou dokonány." A všichni víme, že tam setrvali přesně sedmdesát let a — a odešli pryč, přesně jak řekl prorok. A Izaiáš, míním. Daniel věřil tomu proroku a tak zde byl připraven. V pořádku. A on.

a nyní, když přišel Gabriel, řekl: „Přišel jsem ti ukázat celou cestu, zjevit ti tyto věci, celou cestu do skonání." Vidíte? Hleďte.

… ohavnosti učiní zpustošení, až do skonání.

Skonání je „konec všech věcí."

68 „Chystám se ti ukázat, co se stane." Nu, poslyšte. Pochopte to! „Já. Danieli, byl jsem poslán. Jsi milovaný v nebi. A já jsem slyšel tvoje modlitby a přišel jsem ti říci, co je určeno pro Židy a Jeruzalém od nynějška až do konce skonání, celou tuto věc."

Tak tedy, pochopili jste to, třído? Jestliže zjistím, co znamená těch sedmdesát týdnů, budeme vědět, kdy nastane skonání. Ó, ale! Bože, dej nám to poznat. Je nám zde někde na těchto stránkách přesně řečeno, přesně od toho času až do toho času, až do skonání, a nebude zde chybět ani jedna minuta.

Jak velké Boží Slovo…

69 Když Bůh učinil Zemi, umístil ji na oběžné dráze. Když jsem onehdy večer kázal, v neděli večer, že zde nic neselhává. Pročež, tento svět se otáčí tak dokonale, že je možné předpovědět, kdy se bude slunce a měsíc míjet, ode dneška na dvacet let, na minutu přesně. Nemohl bych to udělat na základě žádných hodin, které máme na zemi; ty se opožďují o dvě nebo tři minuty za měsíc, nebo zrychlují, ty nejlepší, které máme. Nemůžeme nic učinit tak dokonalé. Neboť pouze jediná věc je dokonalá, a to je Bůh. A Bůh a Jeho Slovo je to samé a tak Boží Slovo je dokonalé.

A můžeme-li najít tyto dny, zjistíme, kdy nastane skonání. Pochopili jste to? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.] „Je to určeno až do skonání." Ve 24. verši je řečeno: „lidu tvému a městu svatému tvému," kterým je Jeruzalém. Vezměte 21. 24. verš zde. Ježíš se na to odvolává v Matouši 24.

70 Nu, bratře Collinsi, pokud jsi zde dnes ráno, nevím, zda jsi nebo ne. Měl jistého večera otázku a chtěl se zeptat. (Tuším, že to je v pořádku, když to řeknu, bratře Collinsi.) Ohledně „ohavnosti, která působí zpuštění," vidíte, co to znamená?

Ježíš se o tom zmínil u Matouše v 24. kapitole a my to nacházíme. Ano, Matouš 24,15. Nu, dovolte mi s tím rychle přijít, abyste viděli, že se zde Ježíš zmínil o té stejné věci s odvoláním na Daniele. Matouš 24,15, pro ty, kteří si dělají poznámky. Přál bych si, abyste si nyní všichni, obzvlášť dnes večer a — a příští neděli, s sebou přinesli tužky a papír, neboť jsme. Jedině, že dostanete pásku. Matouš 24. a 15. verš. „Protož když."

Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka,…

Uvažujte, to je čtyři sta a osmdesát tři, čtyři, pět, osmdesát šest let předtím. Čtyři sta osmdesát šest let předtím.

… Daniele proroka, ana stojí na místě svatém,…

Nyní pohleďte do vaší Bible. Je to v závorkách.

… (kdo čte, rozuměj,)

71 Nu, On promlouvá k Židům. Oni chtějí vědět: „Co bude s chrámem? Kdy bude zbořen? Kdy bude znovu postaven? Kdy se to stane, že nezůstane kámen na kameni? Jak dlouho to bude trvat?"

On řekl: „Když uzříte ‚ohavnost zpuštění, stojící tehdy.' Daniel ‚stál na svatém místě.'" Řekl: „Když uvidíte, jak se dějí tyto věci, nechť ten, kdo čte, porozumí, o čem on pojednává."

To je důvod, proč se modlíme k Bohu, aby to učinil tak dokonalým, aby nezůstal ani stín pochybnosti. Neboť nemáme do těchto věcí dávat vlastní výklady. To musí přijít skrze TAK PRAVÍ PÁN. A proto to nechávám tak, dokud to nepochopím.

72 Zjevil mu všechny věci, tuto „ohavnost."

A pamatujte, má to složený význam, obdobně jako „Z Egypta povolal jsem syna svého." Stejně jak byl povolán Izrael, tak byl povolán Ježíš, Jeho Syn.

A to bude přesně, stane se to tak bezpečně, jako to, že tu stojím. A On to učinil určitým způsobem a všechno to, všechno to ukryl před Církví. Ó, až se k tomu dostaneme, k tomu šesterému pochopení, jak všechno toto před Církví ukryl; aby Církev bděla každé minuty, neboť neví, kdy On přijde. Ale nyní, církevní věk je téměř ten tam, a tak je to nyní připraveno na ten Příchod, připravuje se to.

73 To je jedno z nejdůležitějších míst Písma v této Knize. Co ono sděluje? Představuje závěr židovského národa, židovského lidu. Písmo, sedmdesát týdnů, to odhaluje a přesně sděluje, zde od doby Danielovy počínaje, do konce skonání. Jsou to jedny z největších hodin. Kolik z vás mne slyšelo říci: „Chcete-li vědět, který den týdne máme, podívejte se do kalendáře. Chcete-li vědět, v jakém čase žijeme, pohleďte na Židy"? To souhlasí. To je Boží kalendář, který byl vzat odsud. Každý teolog, každý biblický badatel, každý vám řekne, že to jsou hodiny, Židé.

Kolik máme nyní hodin? Jsme právě… Lidem je horko, Ó, já…

To nijak nesouvisí s pohany; těch Sedm Pečeti, Sedm Ran, Sedm Běd, Sedm Trub, to s tím nemá nic společného. Pohanská Církev bude v této době ve Slávě. To s námi nijak nesouvisí, s pohanskou církví. Má to co dělat s Izraelem. „Danieli, tvůj lid a Jeruzalém."

74 Tak tedy, odhaluje ty skutečnosti, že Bůh jedná s Židy pouze tehdy, když tito jsou ve své domovině. Haleluja! Doufám, že jsem se zde trefil rovnou do jádra věci.

Vždy se pokoušejí o povolení od doby, kdy tam Izrael byl v Danielově době. A jeden významný spisovatel. Z důvodu toho, že vím o tom, že zde sedí někteří z jeho stoupenců, nezmíním se o tom. Ale z toho důvodu o tom měli všechny tyto falešné představy.

75 Víte o tom, že Millerovci, předtím, než se stali Adventisty sedmého dne, co zde udělali? V roce 1919, vzali svá křídla, (všichni jste to mohli vidět zveřejněné v novinách Courier) a vystoupili sem a chtěli toho rána odletět. To bylo aplikování sedmdesáti Danielových týdnů. Hm - hm, Millerovec. Potom, později se skrze paní Ellen Whiteovou, která byla jejich prorokyní, odvrátili a nazvali se Adventisty Sedmého dne. A nyní pozměnili své jméno na Hlas Proroctví. Vidíte? Tři různá jména pro ten samý kult.

76 Nu, ale oni byli na omylu, neboť se pokoušeli aplikovat těch sedmdesát týdnů zároveň jak pro pohany, tak pro Židy. A

On zde praví: „Je to pro tvůj lid." A Bůh nikdy nejednal s Židy mimo Palestinu. A když byl Mesiáš po sedmdesáti dvou týdnech zabit (nikoli kvůli sobě, nýbrž byl zabit kvůli nám), Izrael byl roztroušen a nevrátil se už (nikdy) do své domoviny, teprve v těch několika posledních létech. A proto se zde čas pro církevní věk nepočítal. Pochopili jste to? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.]

To nemohl být rok 1919. Mohu vám ukázat, co se stalo v roce 1919, ale to bylo, když tento Anděl, když uhodilo poselství třetího Anděla a zaznělo běda. Přesně tak. Ale to nebylo to… To bylo, když se tajemným způsobem zastavila válka. Máme to v 7. kapitole, až se tam dostaneme, když se dostaneme do 7. kapitoly. Všichni jste mne o tom mnohokrát slyšeli kázat, viďte, když poselství Anděla řeklo: „Zadržte čtyři větry zemské, dokud nepoznamenáme Židy, tyto služebníky." A nyní oni dále čekali, dokud nedozněl celý pohanský věk.

Pak, když On přišel, potom — potom On zapečetil Židy, těch sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří přijali Ducha Svatého. To je těch sto čtyřicet čtyři tisíc zapečetěných. Zjevení 7. Četli jste to.

„A viděl jsem veliký počet v nebi," Jan je viděl, „ze všech národů a pokolení a lidí, kteří stáli před Bohem s palmami ve svých rukou, oblečeni jsouce v bílé roucho, zpívali. ‚Haleluja! Amen! Sláva, moudrost, síla i moc Bohu našemu na věky věků. Amen!' volali hlasitě."

77 Jan je nemohl poznat. Ale pohleděl dozadu a uviděl horu Sinaj (sláva!) a sto čtyřicet čtyři tisíc těch, kteří se neposkvrnili se ženami. Židů! Ženy, církve! Nepřipojili se k organizacím, luteránům, metodistům,

baptistům, a presbyteriánům. Ale byli od počátku židy, ortodoxní, a měli tam svůj chrám a uctívali na hoře Sinaj. To je těch sto čtyřicet čtyři tisíc. A to se děje potom; Církev dospěla do Slávy. Vidíte?

A tak pan Smith byl na omylu, musel být. Neboť jak bylo možné toto použít tehdy v roce 1919 a vyvést těch sto čtyřicet čtyři tisíc? A tak jsme znovu u Ruselitů. Vidíte? A tak se vracíme zpět k učení Ruselitů, že „Ježíš přišel v roce 1914. V roce 1919 pak vzal Svou Církev. A nyní je On mystickým tělem, které se prochází kolem země, vzbudí… přichází k babiččině hrobu a k dědečkovu hrobu a křísí je z mrtvých, všechny, kteří byli Russelity.” Nesmysl! To nedává ve Slově žádný smysl. Něco takového odsud nevyplývá. Nikoli, příteli. Nikoli.

78 Ale Bůh má Pravdu. Bůh je ten, který to může zjevit a umístit to zde a přesně nám to ukázat. Vidíte? Věřím, že to učiní. Já to neznám. Říkám vám Pravdu. Já to neznám, ale věřím. Věřím, že to On učiní.

A tak tedy vidíte, Bůh nikdy nejednal s Židy. (Přál bych si, abyste si to uchovali v paměti) dokud Izrael.

79 Toto jsem se pokoušel říci bratrovi sedícímu tamhle, který se zmínil o tom, že by šel do Izraele, držte se od Izraele stranou! Držte se stranou od toho, vy všichni, kteří mluvíte o obracení Židů. Předtím, než se toto Poselství skončí, uvidíte, že to je TAK PRAVÍ PÁN, skrze Slovo a Ducha. Izrael bude obrácen, celý národ během jediné noci. Toto praví Bible. Ale Evangelium není vlastně pro ně. Je zde několik odpadlíků, kteří vyšli a tak dále a vešli a stojí vně toho hlavního těla Židů, kteří vejdou a budou spaseni. To je pravdivé. Věřím tomu celým svým srdcem.

Ale pamatujte, dokud Izrael není ve svém státě, nemůže být spasen. Nyní se vracejí. A budou spaseni, celý národ, v jednom dni. Říká to Bible. Jeden den; bude přiveden v úplnosti, celý Izrael zpět k Bohu. Jednoho z těch nadcházejících dnů zasáhne tak mohutná věc Izrael, že celý národ bude otřesen. Dokonce prorok zavolal a řekl: „V jednom dni jsi to učinil.” Během jednoho dne. Oni to uvidí.

80 Stane se veliká věc.

Podle mého názoru, bude to mocný prorok, který povstane a postaví se před Izrael a dokáže jim, že tento Mesiáš je stále naživu. Mesiáš, kterého odmítli, je…

Oni čtou nyní tuto malou Bibli, Bibli Izraele. Oni ji čtou pozpátku od konce k začátku, způsob, jak ji čtou. A víte, jak se píše v židovském jazyce. A když to čtou. A přečetli, že Levi Petrus jim poslal milion Biblí. Oni řekli: „Jestliže ten Ježíš.” To byli Židé, kteří se vrátili z Iránu a tam z daleka, nikdy neslyšeli o takové věci, jako je Mesiáš. A když se připravili k návratu do své domoviny, tedy, nechtěli nasednout do letadel. Oni stále orali starými pluhy. Můžete si o tom přečíst v časopise Look. Kolik z vás čte články z Look a Times.? Jistě jste četli. Vidíte? Nechtěli do toho nastoupit. A ten starý rabín tam stál a řekl: „Pamatujte, že náš prorok řekl, že se vrátíme do své domoviny na orlích křídlech.” Haleluja!

Národy se hroutí; Izrael se probouzí;
Znamení předpověděná v Bibli:
dny pohanů jsou sečteny, hrůzou obtíženy,
„vraťte se vy rozptýlení do svých domovů.”

Raději abys bděl. Slyšel jsi to znovu a znovu a znovu, ale jednoho z těch dnů to bude naposled.

81 Izrael se vrací do své domoviny. A den, ve kterém Bůh rozhodne, že se Izrael stane národem, to bude den, kdy už nebude spasen žádný pohan.

Dokáži to pomocí těch sedmdesáti týdnů, budu-li jen s to tyto dny spočítat. Musím nahlédnout do… do astronomických kalendářů a — a do Juliánského, do astronomie a Římského a těch ostatních. Tam někde se něco nachází. Tam někde je něco. Bůh o tom ví a On — On je to schopen zjevit. Vidíte? Vím, že Juliánský kalendář měl tři sta šedesát pět a čtvrt dne v roce. A proto, oni jsou všichni popletení, ale někde se nachází pravda.

82 Vidím tak mnoho církví, tak mnoho organizací, tak mnoho lidí a někteří: „Zdrávas Maria,” a někteří uctívají to a tamto a toto. A někde se musí nacházet Pravda. Někde se musí nacházet Bůh. Někde se musí nacházet Poselství. Vidím, jak povstávají falešní proroci a jednají, jako kdyby měli rozpoznání, a dělají všechny možné nesmysly. Někde musí být ten pravý, z kterého vznikl ten padělek.

83 Vidím, jak lidé upadají do tělesnosti a dělají scény, a když odejdou, vedou všelijaký život. Musí někde být ryzí Duch Svatý. Vidím, jak lidé jednají nábožensky a tak dále a pokoušejí se být zbožní. Vím, že někde je ryzí Bůh. Někde je ryzí Duch, neboť ten starý pokrytecký byl učiněn z toho, ten starý zfalšovaný. Musí zde být něco, co je pravé: člověk, lidé, Církev, Bůh. Musí být někde něco pravého, neboť tyto věci jsou jen toho napodobeninou. Někde je něco pravého.

Řekl jsem této církvi ohledně vašich darů. [Bratr Branham čtyřikrát poklepal na kazatelnu. — vyd.] Naslouchejte vašim darům; udržte je v Bibli. Nespokojte se náhražkou, vždyť přece nebe je plné toho

pravého. Chopme se toho pravého. Chopme se těch pravých, nebo raději nemějme vůbec žádné. Amen.

84 Tak tedy, závěrem skutečnost, že Bůh jedná s Izraelem pouze tehdy, když jsou ve své domovině. Kupříkladu, když Bůh… Abraham opustil svou domovinu a šel do Egypta, co se stalo? Opustil Boží vůli a nebyl požehnán, dokud se nevrátil zpět do své domoviny. Bůh s ním vůbec nejednal, ani skrze vidění, žádným způsobem, dokud se nevrátil zpět do své domoviny.

Pohleďte na Izrael, když byli posláni do Egypta, čtyři sta let a žádný zázrak. Žádné znamení, nic se mezi nimi nestalo, nic není v této Knize zaznamenáno. Stále otřele totéž a totéž; choď do kostela, obětuj beránka, odříkej „Zdrávas Maria," ať je to cokoli, vrať se zpět. V následujícím roce, to stejné. Kněží se hádají: „Rabín ten a ten! Zvolíme rabína toho a toho. Je lepším vzdělancem. Ví více o Egypťanech." A to nejdůležitější, Egypťané a — a všichni jsou na tom stejně.

85 Tatáž věc potkala církev. Všichni jsme šli, abychom se stali metodisty nebo baptisty nebo presbyteriány. „Máme hodnost na Hartfordu! Máme hodnost z Wheatonu! Máme hodnost ještě odněkud nebo Boba Jonese! Máme, máme titul bakaláře umění! Máme ThDr., JUDr., nebo ještě něco jiného!" Jakou to má hodnotu? Je to snůška nesmyslů.

Stejně tak jak to bylo v Egyptě.

86 Bůh nikdy nejednal s Izraelem, dokud nepřišel do své domoviny.

Poslyšte mne! TAK PRAVÍ PÁN, Bůh nebude jednat se Svou Církví, dokud Ona nepřijde zpět do své domoviny, Poselství na tuto hodinu. Vraťte se k originálu! Utíkejte od vašich metodistických, baptistických, presbyteriánských idejí; vašich letničních, assemblistických, jednotářských, trojičních, paterých, ať jsou jakékoli; církví Božích, nazarejců, svátostních poutníků, církví Kristových, to vše jsou antikristovská hnutí! Jsem si vědom, jak to udeří v tento svět. Všechno falešné; všechno z ďábla. Ó, ale! V každé jedné z nich jsou zbožní muži. Zbožní muži v každém jednom hnutí. Ale organizace samy o sobě nejsou z Boha a Bůh je nikdy nepožehná. On to nikdy nečinil.

87 Ptám se kteréhokoli historika, (který bude poslouchat tuto pásku), ať mi napíše a řekne, kdy poté, co se nějaká církev organizovala, že ji Bůh neodložil do regálu a nikdy už s ní nejednal. Řekni, zda někdy znovu vzkřísil luterány, wesleyovce, metodisty nebo letniční. Nikdy! Tato organizace tam ležela a zpráchnivěla a shnila! Bůh vzal jednotlivce a pokoušel se lidem ukázat na domovinu. A jednotlivci jsou tak slabí a zženštilí, majíce nějaké hodnosti, že organizovali další organizaci a udělali z ní dvojnásobně více dítě pekla než na počátku.

88 Ale někde, vážně, má Jehovah muže, na kterého On může vložit Své ruce, který nebude uzavírat kompromisy s těmi bezbožnými… bezbožnými organizacemi; které odvádějí lidi od té Skály, Krista Ježíše, od originálních Letnic a originálního Ducha Svatého, s originálními znameními a originálními zázraky. Jistě, On má někde někoho, kdo se nepoddá žádnému pronásledování, vypuzení, odvolání, vypadnutí, čemukoli jinému; ale setrvá u toho.

Bůh nikdy Izrael nepožehnal, dokud se nevrátil do své domoviny.

89 Bůh nikdy nepožehná tobě, metodisto, baptisto, presbyteriáne, katolíku, poutníče svatosti, nazarejče, člene Kristovy církve nebo — nebo letničním organizacím. Nikdy vám tímto způsobem nepožehná. Vraťte se do své domoviny, k počátku, zpět k letničnímu prožití, jako se to stalo ve Dni Letnic, když Moc živého Boha proměnila tisíce těch lidí a roznítila jejich srdce plamenem a Ohněm Božím, který se ukázal jako pravý; nikoli padělaná znamení, nikoli nějaká nalíčená telepatie, nikoli nějaká napodobenina a pád do honby za kariérou, jak to máme zde v Americe. „Kdo může mít největší stan?" Nebo: „Kdo bude mít největší dav?" Bohu na tom přece nezáleží? Bůh si přeje mít lidi upřímného srdce, nikoli velké davy. A my všichni se honíme za kariérou. To je přece ostuda, snažit se připojit další tisíc k naší organizaci. To je hanba. On nás chce mít zpět v Pravdě, zpět v Duchu, zpět k pravému Světlu, zpět na cestě ke Kristu, zpět k Pravdě. Jak nás může vůbec požehnat na cestě, po které spějeme? Nemůže.

90 On nikdy nepožehnal Izrael, dokud se nevrátil zpět do zaslíbené země. A když se vrátili do zaslíbené země, znamení a zázraky se začaly dít. Poslal k nim muže, který se jmenoval Mojžíš. S čím tam přišel Mojžíš, s nějakou uhlazenou teologií? Přišel s hodností bakaláře umění? Přišel s JUDr. nebo PhDr.? On přišel s mocí Jehovah a s poselstvím: „Vraťte se z této země do své domoviny. Vraťte se vy rozptýlení, do svého domova". Amen!

91 Po téměř dva tisíce let byli Židé mimo svou domovinu, rozprášeni do čtyř větrů země. Museli bychom protáhnout toto Poselství na celé týdny, kdybychom měli jít do detailů. Můžeme totiž sledovat Izrael zpět a ukázat, kdy byl rozprášen Římským impériem pro jejich odmítnutí Mesiáše; jak byli zavlečeni do všech národů pod nebem.

Sledovat Jákoba, Izraele, až do Genesis 44 a 45 a ukázat, jak On požehnal tyto patriarchy a řekl jim přesně, jaká bude jejich poloha v těch posledních dnech. A mohu vám přesně ukázat (každou národnost)

Izraele, každé pokolení Izraele, stojící přesně v těch národech, kde bylo řečeno, že budou. A tak jsme nyní zde.

92 Tito Židé, které známe, to nejsou praví Židé. Praví Židé to jsou ti opravdu ortodoxní, kteří se neposkvrnili věcmi tohoto světa, kteří nešli a nepřipojili se k nějakým církvím. To jsou ti, kteří se tam vrátili, jejich jídlem byl sýr a chléb, na těch pahorcích, nebyli necháni ve starém městě. Museli si postavit město na této straně, v zemi, která nepatřila nikomu, se samopaly namířenými do všech stran. Ale on začal pučet. Amen i amen! Čas je blízko.

93 Je tam Izmael a Izák, kteří se přou o tuto zem, ale ona patří Izraeli. Jestli se náhodou dostanete do Jeruzaléma, nedovolí vám vstoupit do starého Jeruzaléma. Musíte nejdřív přijít a nechat si všechno vysvětlit, Araby, a potom vás vezmou na druhou stranu. To jsou děti, Izmaele. Ale jen počkejte, přichází doba, kdy se ho Boží děti zmocní. To souhlasí. Jeruzalém bude znovu postaven. Denní oběť bude obnovena.

A antikrist uzavře s nimi smlouvu na posledních sedm týdnů. A uprostřed zruší tu smlouvu a obrátí je všechny ke katolicizmu. A ohavnost se rozšíří na celou tu věc a potom nastane konec.

Pozorujte,

94 „sedmdesát týdnů." Ano, oni téměř dva tisíce let byli pryč. Byli vypuzeni ven. Byli lidé jako faraon, se zatvrzelým srdcem. On musel zatvrdit Hitlerovo srdce. Miliony jich musely zahynout. Pohleďte třeba na Eichmanna, je vinen smrtí šesti milionů Židů. Šest milionů lidských duší, nemluvňat, dětí, dospělých, usmrcených; Eichmann, jeden muž. Pohleďte na Rusko, jak je tam odvezli. Odtáhli je všude a stali se opovrženým národem.

Pro svou lásku k penězům se vrátili znovu. Ale jen nepatrná menšina se vrací do Palestiny. Amen, bratři!

95 Když vidíte, jak se začínají vracet do své domoviny!

Je jich dostatečný počet pro těch sto čtyřicet čtyři tisíc. A co se děje? Poznají svého Jozefa. Nedělejte si starosti. Ano, příteli. A oni tam všichni stojí očekávajíce, kdy se to stane. A přesně v této hodině kdy…

Národy je v tomto posledním roce uznaly za národ. Když to udeří, jsme blízko konce, pohanská církev je ta tam. A tak možná každou chvíli může Bůh říci: „Izrael je Mým lidem." Když se toto stane, s pohany je konec.

96 „Budou šlapaní," řekl Ježíš u Matouše 24. „Ohavnost zpuštění, budou šlapat po zdech Jeruzaléma, dokud se neukončí čas pohanů." Když se toto ukončí, potom se Židé vrátí zpět do Jeruzaléma a obnoví chrám a bohoslužbu ve svatyni. K tomu se dostaneme v dalších Poselstvích, těch šesti důvodech sedmdesáti týdnů.

Přečtu to dříve, než ukončím, neboť je už téměř doba, abychom šli domů, a vrátíme se opět dnes večer v 7 hodin.

97 První, první, pokud si to znamenáte: „Zabránění převrácenosti." Daniel 9. kapitola, 24. verš. „Zabránění převrácenosti," první. „Zapečetění hříchů," druhý. „Vyčištění nepravosti," třetí. „Přivedení spravedlnosti věčné," čtvrtý. „Zapečetění vidění i proroctví," pátý. „Pomazání Svatého svatých," šestý. A tím se budeme zabývat dnes večer. Bůh to uskuteční!

98 Počkejte, dovolte mi tím projít znovu, abychom tomu porozuměli. První, „zabránění převrácenosti." Druhý, „zapečetění hříchů." Třetí, „vyčištění nepravosti." Čtvrtý, „přivedení spravedlnosti věčné." Pátý, „zapečetění vidění i proroctví." Šestý, „pomazání Svatého svatých."

Dovolte mi to nyní přečíst z — z Bible. Je to 24 verš.

> *Sedm… Sedmdesáte téhodnů odečteno jest lidu tvému* (Židům) *a městu svátému tvému* (Izrael, Židé, Jeruzalém) *k zabránění převrácenosti* (první) *a k zapečetění hříchů,* (druhý) *i vyčištění nepravosti* (třetí) *a k přivedení spravedlnosti věčné,* (čtvrtý) *a k zapečetění vidění i proroctví,* (pátý) *a ku pomazání Svatého svatých* (šestý)*.*

Přesně to mu přišel říci, že se stane a potom že nastane konec.

Tak tedy, dnes večer se dostaneme k tomu, co znamenají tyto věci, a uvidíme, jak jsme tomu blízko. A pak příští neděli vysvětlíme přesně tyto časové úseky a umístíme, kde stojíme. Já Jej miluji.

99 Izrael, vracející se do své domoviny, Izrael. Dovolte mi říci jen toto, zatím. Doufám, že to už není na pásku. Dovolte mi říci toto. V tuto hodinu, kdy se Izrael stal národem. Důvod, proč jsem vždy věřil, mluvím to před svou třídou zde, že na tom něco bylo, že bych mohl mít nějaký podíl, prvé než zemřu, na

přivedení Izraele zpět k Pánu. Neboť v tutéž hodinu kdy byl Izrael skrze Panamerickou listinu prohlášen národem, poprvé po dvou tisících letech, poté, co byli roztroušeni, nebyli lidem; stalo se to ve stejnou hodinu, přesně na hodinu, že se tam se mnou potkal Anděl Páně a poslal mne k… s Evangeliem. V tu stejnou dobu, 7. května 1946.

Nuže, ještě jedna věc mne v tom ujišťuje. Je to „obrácení srdcí dětí zpět k otcům a srdcí otců zpět k dětem," Poselství. Všimněte si Malachiáše 4, (nikoli 3), 4!

100 Další věc. Když můj syn Billy a já a bratr Ern Baxter, byli jsme na cestě do Palestiny. Potom, když jsme se setkali s těmi Židy u bratra Arganbrighta, a oni sledovali toto shromáždění. Lewi Pethrus tam poslal tyto Bible. A řekl… Tito Židé přicházejíce řekli: „Jestliže svoláte hromadu izraelských vůdců, míním nikoli ty nové rabíny s jejich obřady, ale když svoláte ty opravdové izraelské vůdce dohromady. A my jsme četli tento Nový zákon a víme, že když přijde Mesiáš, On nám řekne tyto věci, stejně jako té ženě v Samaří. Víme, že Mojžíš řekl, že náš Mesiáš bude prorokem. A když jim můžete říci a ukázat na základě Písma," to k čemu se dostaneme během dnešního večerního Poselství, „že museli být oslepeni a jejich srdce uzavřena, aby mohl přijít prostor pro pohany a jejich srdce byla zatvrzelá přesně tak, jak to bylo v Jozefově době a tak dále, a potom přivést tyto Židy na takové místo a vyvolat tyto muže z posluchačstva stejně tak jak se to děje s těmi pohany zde skrze inspiraci Ducha." Neboť oni říkají: „Jestliže tento Ježíš, jestliže On je Mesiáš a vaše slova jsou pravdivá, pak On není mrtev, nýbrž žije. A jestliže žije, zaslíbil, že bude ve svých. slu… svých služebnících — služebnících, svých učednících. A jestliže vidíme, jak On ukazuje znamení proroka, pak budeme věřit, že je Mesiáš."

Jak dokonalá věc, naprosto pravdivá. Co to potom způsobí? Národ se narodí během dne uprostřed vůdců. Každý jeden z nich řekne: „My to víme." Když to řekne tento rabín, pak to sedí. Národ se zrodí během jednoho dne. Izrael se zrodí v jednom dni.

101 a byl jsem na své cestě a stál jsem v Káhiře, v Egyptě, s jízdenkou v ruce, a patnáct až dvacet minut do nástupu. Měli už hlásit. A já jsem sestoupil dolů a chtěl jsem se podívat na kousek toho ebenu s malým slonem z ebenu s kly ze slonoviny. Chtěl jsem to poslat lékaři, mému příteli, Dr. Samu Adairovi, jako těžítko na papír. A hleděl jsem na to. A něco mi řeklo: „To ještě není ta hodina. Zdrž se od Palestiny."

A tak jsem si pomyslel: „To byla asi moje myšlenka." A šel jsem dál.

Něco řeklo: „To není ta hodina."

A šel jsem za hangár. Pozdvihl jsem hlavu k Bohu. Řekl jsem: „To Ty Bože ke mně promlouváš?"

On řekl: „To není ta hodina. Drž se stranou od Palestiny. To není ten čas." Vzal jsem tedy svůj lístek a vyměnil jsem jej a odejel odsud přes Řím a vrátil jsem se do Lisabonu v Portugalsku a odsud zpět do Spojených států.

102 Hodina ještě nepřišla. Nepravost pohanů se ještě nenaplnila až po okraj koflíku. Ale jednou to bude. A Bůh tam pošle někoho, kdo bude prorokem a dokáže jim to. Doufám, že jim jej Bůh vzbudí brzy, ať je to kdokoli, že jej vzbudí brzy. Věřím, že se to musí stát. To je to, proč to studujeme, že jsme totiž tak blízko.

103 A pamatujte si, ve stejnou chvíli, kdy Židé přijmou Krista, pohanská Církev bude pryč. A potom na pohany budou vylity rány, soužení.

A — a jak mohli mužové, velicí učitelé, vyučovat, nazírat do této Bible takto a říci, že Církev bude procházet obdobím soužení, vždyť není jediného Písma v Bibli, které by to říkalo! Nemají ani jediné místo.

104 Nedávno ke mně přišel jistý muž a řekl: „Ó, setra McPhersonová učí, že církev půjde soužením, neboť tehdy budeme zářit jako světla." To pak bude Izrael, nikoli pohané.

Pohané odejdou, Církev. Oni nemusí procházet žádným soužením. „Drak vypustil vodu ze svých úst," 17. kapitola, „a šel bojovat se zbytkem," spícími pannami. Nikoli… Ta pravá Církev odešla. Ona se nachází na Svatební večeři během těchto, po dobu konání Svatební večeře v posledním týdnu. A tehdy bude nastoleno soužení, když přijdou kobylky a perzekuce na církve, věci takového druhu.

Potom, na konec, v 19. kapitole Ona přichází se Svým Ženichem. Haleluja! „Králem králů a Pánem pánů; roucho potřísněné Krví a nebeské zástupy jedou na bílých koních a přicházejí s Ním. A Ona zde přichází zaujmout Své místo pro Milénium." Amen! Ó!

Požehnané Jméno, ó, požehnané Jméno, budiž požehnané Jméno Páně; požehnané Jméno, ó, požehnané Jméno, budiž požehnané Jméno Páně.
Ježíš je to Jméno, Ježíš je to Jméno,
Ježíš je to Jméno Páně;
Ježíš je to Jméno, ó, Ježíš je to Jméno,

Ježíš je to Jméno Páně.
Zveličuj Jeho Jméno, ó, zveličuj Jeho Jméno, ó, zveličuj Jméno Páně; zveličuj Jeho Jméno, ó, zveličuj Jeho Jméno, zveličuj Jméno Páně.

105 Jak to můžeš učinit? Učiň je velikým ve svém životě. Žij takovým životem, aby mohli říci: „Toto je služebník Kristův." To je způsob, jak můžeš zveličovat toto Jméno. Podívejme se. Ó, copak Jej nemilujete? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.] Ó, ale! Nyní naše malá písnička:

Dávno kdysi v jeslích, vím, že je to tak, se narodilo Dítě k spáse lidí od jejich hříchů.
Jan Jej viděl na břehu, věčného Beránka.

Toho Beránka se Sedmi Pečetěmi, toho Jediného v nebi i na zemi, který to mohl sejmout. V je…
Dávno kdysi v jeslích, vím, že je to tak, se narodilo Dítě k spáse lidí od jejich hříchů.
Jan jej viděl na břehu, věčného Beránka, ó, budiž požehnáno Jméno Páně.
Požehnané Jméno, ó, požehnané Jméno, budiž požehnáno Jméno Páně; požehnané Jméno, ó, požehnané Jméno, budiž požehnané Jméno Páně.

106 Rád velebím. Vy rovněž? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.] Nu, nepřicházíme do modlitebny pouze za účelem poslouchání kázání; to je s tím spojené. Ale přicházíme do modlitebny modlit se, uctívat v Duchu a v Pravdě. Slyšeli jste Pravdu; to je Slovo. Vidíte? Nyní, uctívat, to znamená, vyjádřit se před Ním. Vidíte?

Ó, miluji toho Galilejce! Dejte nám nápěv této písně. Ano, pane. Znáš jí Teddy? Zapomenul jsem to. Podívejme se. Podívejme se.

Ó, miluji toho Galilejce z Galileje, neboť učinil pro mě tak mnoho.
Odpustil mi všechny hříchy, dal do nitra Svatého Ducha.
Ó, miluji, miluji toho Galilejce.
Publikán se šel jednou modlit tam do chrámu, zvolal: „Ó, Pane, smiluj se nade mnou."
Byl mu odpuštěn všechen hřích a dán hluboký pokoj.
Řekl: „Pojďte se podívat na toho Galilejce."
Ó, miluji toho Galilejce z Galileje, neboť učinil pro mě tak mnoho.
Odpustil mi všechny hříchy, dal do nitra Svatého Ducha.
Ó, miluji, miluji toho Galilejce.
Chromému byla navrácena chůze, němému byla navrácena řeč.
Moc v lásce byla vyřčená na moři.
Slepému navrácen zrak, vím, že to může být jen mocí toho Galilejce.
Ó, miluji toho Galilejce z Galileje, neboť učinil pro mě tak mnoho.
Odpustil mi všechny hříchy, dal do nitra Svatého Ducha.
Ó, miluji, miluji toho Galilejce.

Poslouchejte tuto.

Ženě u studny řekl všechny její hříchy, jak měla pět mužů v tom čase. (To byl On.)
Každý hřích jí byl prominut a hluboký pokoj vstoupil do nitra; a ona zavolala: „Pojďte se podívat na toho Galilejce."
Ó, miluji toho Galilejce z Galileje, neboť učinil pro mě tak mnoho.
Odpustil mi všechny hříchy, dal do nitra Svatého Ducha.
Ó, miluji, miluji toho Galilejce.

107 Miluji Jej. Vy rovněž? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.] Celé moje srdce! Vy také? [„Amen." — vyd.] Není On nádherný? [„Amen." — vyd.]

Nádherný, nádherný jest mi Ježíš zde. (Kým je On?)
Rádce, Kníže Pokoje, On je Mocný Bůh; chrání mne, spasí mne od hanby hříchu.
Nádherný je můj Spasitel, sláva Jeho Jménu.

Jen skloňme nyní naše hlavy a přemýšlejme o tom.

Byl jsem ztracený, nyní nalezen; osvobozen od zavržení. (Národy se hroutí; na tom nezáleží.)
Ježíš dává svobodu a plné spasení.
On mne spasí, On mne spasí od hanby hříchu. Nádherný je můj Spasitel, chvála Jeho Jménu.
Nádherný, nádherný jest mi Ježíš zde.
Rádce, Kníže Pokoje, On je Mocný Bůh; chrání mne, spasí mne od hanby hříchu.
Nádherný je můj Spasitel, sláva Jeho Jménu.

Ó, přemýšlejte o tom!

Ztracen byv, nalezen, spasen lidský vrak.
Ježíš dá svobodu, plnou spásu dá.
Spasí mne, (Co On učinil?) chrání mne od hanby hříchu. (Povznáší nad to)

Nádherný je můj Spasitel, chvála Jeho Jménu.

Nyní společně!
Nádherný, nádherný jest mi Ježíš zde.
Rádce, Kníže Pokoje, On je Mocný Bůh; chrání mne, spasí mne od hanby hříchu.
Nádherný je můj Spasitel, sláva Jeho Jménu.
Ó, jak miluji Ježíše, (Sláva!)
Ó, jak miluji…

Jsem tak rád, že jsem zachráněn! Jsem tolik rád, že očekávám Jeho Příchod!
Ó, jak miluji Ježíše, neb On dřív miloval mne.

Nyní s našima rukama zdviženýma, pokud to míníme vážně.
Přidržím se Jej, přidržím se Jej, přidržím se Jej, neb On dřív miloval mne.

108 Milujete Jej? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.] Potom musíte milovat jeden druhého. Neboť jestliže nemilujete ty, které vidíte, jak můžete milovat Jej, kterého jste neviděli? Zdvihněme další ruku a zpívejme:
Ó, jak miluji Ježíše, ó, jak miluji Ježíše, ó, jak miluji Ježíše, neb On dřív miloval mne.
Přidržím se. (Zdvihněte k Němu nyní vaše ruce.) … žím se Jej Přidržím se Jej, přidržím se Jej,
neb On dřív miloval mne.

109 Jen pomyslete, On nám objasnil to veliké zjevení. Nemilujete Jej? [Shromáždění říká: „Amen." — vyd.] Není On nádherný? [„Amen."] Jak vděčni jsme za našeho Pána Ježíše, nikdy nás neodmítne. „Aj jsem s vámi vždy, až do…" Radujete se z těch Sedmdesáti Danielových týdnů? [„Amen."] Ó, copak Jej nemilujte? A co to působí?
Má víra k Tobě zří,
Beránku na kříži,
Spasiteli.

Jen Jej uctívejte ve vašich srdcích.
Uslyš mne, když se modlím, shlaď Krví hřícha tíž, ať věčně Tvůj jsem již, Zbaven jsa vin! Světa když bludištěm, (Děláme to všichni.) jda, žalem svírán jsem. Buď vůdcem mým;
(Proveď mne, Pane, skrz to.) noc proměn v libý den, pláč utiš, bol i sten.
Za ruku veď mne jen, ať nezbloudím.
[Bratr Branham si brouká Má víra k Tobě zří — vyd.]
Když srdce umdlévá, horlivost vzbuď; noc proměn v libý den, pláč utiš, bol i sten ať věčně Tvůj jsem již, zbaven jsa vin!

110 Ó, Ježíši, vidíme, jak se k něčemu blížíme. Prorok Izaiáš o tom mluvil; Jeremiáš o tom mluvil. Daniel hleděl zpět a viděl, co jimi bylo řečeno. To podnítilo jeho srdce a upřel svou tvář k nebi. Postil se v žíni a popelu. Přál si to uslyšet, aby mohl varovat lidi.

Pane, vidíme rovněž skrze Knihy, Tvou Knihu, Knihu Izaiáše, Knihu Jeremiáše, Knihu Jakuba, Jana, Lukáše, Marka, Matouše, Knihu Zjevení, všechny Tvé Knihy, že jsme blízko konce. Upíráme svou tvář k nebi v modlitbě, úpění, abychom poznali, kde žijeme, Pane. Vidíme, jak začíná úsvit. A, Pane, přicházíme k Tobě. Naše víra nyní vzhlíží k Tobě. Odkládáme stranou každou tíž, každý hřích, každou malou nevíru, která nás tak snadno obklopuje, úsilně chvátáme k odplatě svrchovaného povolání, u vědomí, že náš čas je už krátký.

111 Požehnej tyto lidi zde, Pane. Oni Tě milují. Oni jsou Tvoji. Oni vyšli. Ty jsi Ten, který to zjevuje. Modlíme se, abys nám udělil tyto věci, zatímco na Tebe očekáváme.

Dej nám prospěšné studijní odpoledne, Pane. Dej nám schopnost logicky uvažovat. Přiveď nás opět dnes večer občerstvené. Pane, dej mi pomazání dnes odpoledne, ó, zatímco studuji, Pane, těch šest důvodů Gabrielovy návštěvy. Kdyby Gabriel přišel na návštěvu a dal tento šesterý účel, Pane, musíme to vědět. Studujeme Knihy a víme, že jsme blízko konce. A proto se modlíme, abys nám to dnes večer zjevil.

Příští neděli, Pane, ó Bože, uspořádej tyto dny. Já je neznám, ale Ty nás můžeš přivést až do toho času. Dej to, Otče. Vzhlížíme k Tobě. Milujeme jeden druhého a Krev Ježíše Krista, Syna Božího nás očistila od všeho hříchu. Vzhlížíme nyní k Tobě. Pomoz nám očekávat na Tebe, Otče, skrze Ježíše, našeho Pána.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„…ale ve dnech hlasu…“ Zjevení 10:7